

Oposició creixent a la modificació de la Carta Olímpica que barra el pas al COC

La projecció de Catalunya, en perill

El canvi que Samaranch vol introduir en la Carta Olímpica ha provocat la reacció de les Organitzacions No Governamentals (ONG) catalanes. La iniciativa del president del COI posa en qüestió la política de projecció internacional seguida per les ONG i la mateixa Generalitat.

El dia 1 d'abril es farà a les Cotxeres de Sants un acte públic organitzat per la Comissió Catalana de les ONG en suport del COC i en defensa de la presència internacional de les ONG catalanes. Hi parlaran Fèlix Martí, president de la Federació Catalana d'Associacions i Clubs Unesco; Conrad Blanch, cap de l'expedició catalana que va coronar l'Everest i president del Centre Excursionista de Catalunya (CEC); Joan Triadú, pedagog i Premi d'Honor de les Lletres Catalanes; i Josep Miró Ardèvol, president del Comitè Olímpic de Catalunya. L'acte és la primera convocatòria pública per a rebutjar la iniciativa de Joan Antoni Samaranch de modificar la Carta Olímpica perquè només siguin admesos els comitès nacionals que representen estats independents reconeguts per les Nacions Unides. Iniciativa que Samaranch justifica en la voluntat de posar remei al gegan-

tisme dels Jocs Olímpics i racionalitzar l'increment de participants, però que ha estat interpretada també com una maniobra per tancar definitivament les portes del COI al Comitè Olímpic de Catalunya. Entre les Organitzacions No Governamentals que a principi de la setmana passada s'havien adherit a l'acte hi ha Justícia i Pau, Món-3, Institut de Projecció Exterior de la Cultura Catalana, Fundació Jaume Bofill, Omnim Cultural, Intermón, Crida a la Solidaritat, Intersindical-CSC i Club d'Amics de la Unesco. En un comunicat públic, les organitzacions convocants de l'acte recorden la tradició de les ONG catalanes de tenir presència directa en les estructures internacionals, i que gràcies a això alguns catalans han esdevingut líders mundials en diversos camps.

Aquesta tradició té múltiples plasmacions. En el pla polític, la majoria de par-

tits catalans, igual que les seves joventuts, formen part de plataformes internacionals. Les Joventuts de CDC formen part de dues Internacionals: la de Joves liberals i radicals i la de Joves nacionalistes. Les Joventuts d'ERC han impulsat la creació d'una internacional de "Joves per l'Europa de les Nacions" conjuntament amb organitzacions germanes d'Escòcia, Flandes i el País Basc. La Unió de Joves Demòcrata-cristians (UJDC) és part integrant i activa de la Unió Internacional de Joves Demòcrata-cristians. I les Joventuts Socialistes de Catalunya (JSC), tot i ser una organització federal dins les Juventudes Socialistas de Espanya (JSE), des de l'any passat formen part, com a membre observador, de l'ECOSY, organisme que aplega les joventuts socialistes dels dotze estats membres de la CE (només la JSE va votar contra l'ingrés de la JSC).

La modificació de la Carta Olímpica impulsada per Samaranch posa en qüestió els criteris de la política exterior del govern Pujol.

D UMBERT/RAFA GIL

Miró Ardevol (esquerra) segueix esperant un gest de la Generalitat. A la dreta, Josep Lluís Vilaseca, secretari general de l'Esport.

J. MOREIRA / D. UMBERT

En el camp cultural és dóna el cas del Pen Club Català, entre molts altres, que és un dels primers centres membres del Pen Club Internacional, un organisme basat en l'associació de llengües, no d'estats. La majoria d'organitzacions cristianes catalanes són també protagonistes en el pla internacional, igual que les dedicades a la cooperació amb el Tercer Món. Segons les organitzacions convocants de l'acte del dia 1, és aquesta tradició constant de les entitats catalanes allò que la iniciativa de Joan Antoni Samaranch podria amenaçar.

L'EFFECTE DÒMINO

Les ONG temen que la modificació de la Carta Olímpica, si s'aprova, estableixi un doble precedent que consideren "perillós": en primer lloc, les federacions esportives internacionals es veurien obligades a modificar també els seus estatuts i a deixar d'admetre en el seu si federacions esportives de països sense estat; això faria impossible l'ingrés de les federacions catalanes en les internacionals respectives, cosa que impediria, de retruc, la participació de seleccions catalanes de qualsevol esport en les competicions europees i mundials. En un segon nivell, les ONG catalanes estan preocupades pel possible "efecte dòmino" de la iniciativa de Samaranch en altres organitzacions internacionals que podrien imitar la mesura del COI, una de les ONG més conegudes i influents del món.

Ara bé, la reacció de les ONG que convoquen l'acte no ha estat pas l'única. La setmana passada es va fer públic un comunicat ben dur de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya (UFEC) contra la modificació de la Carta Olímpica. Aquest organisme, encapçalat pel president de la Federació Catalana de Basquetbol, Enric Piquet, aplega totes les federacions esportives de Catalunya i ha donat sempre suport formal al COC. En el comunicat, el consell directiu de la UFEC afirma que l'actual redacció de la Carta Olímpica "ha de ser respectada, perquè està inspirada en uns criteris i uns ideals que configuren l'atractiu especial del moviment olímpic". En opinió de les federacions catalanes, "l'organització no governamental més important del món (el COI) ha de mantenir els principis que l'han feta mereixedora d'un reconeixement tan ampli i tan favorable, i considerar que no hi ha motius d'ordre esportiu que facin necessària la modificació de la carta magna". La UFEC recorda que "una de les peculiaritats que han caracteritzat el moviment olímpic és, precisament, l'admissió de comitès nacionals malgrat no ser reconeguts per la comunitat internacional com a estats independents", i afirma que els principals atractius del moviment olímpic són "la seva capacitat per situar-se per damunt de les qüestions merament polítiques i la seva independència".

Els representants de l'esport català es mostren finalment preocupats perquè la

modificació de la Carta Olímpica significaria "alinejar-se amb els organismes polítics internacionals", la qual cosa implicaria "entrar en una nova fase, en una nova dinàmica, en un nou ordre en què el COI perdria la seva independència, perdria puresa, deixaria de ser genuí".

El comunicat no esmenta en cap moment el president del COI, Joan Antoni Samaranch, però representa sense cap dubte la discrepància pública més notòria de l'esport català amb Samaranch des que aquest és president del Comitè Olímpic Internacional.

UNA POLÍTICA DE SEMPRES, QÜESTIONADA

La preocupació de les ONG per la iniciativa de Samaranch és compartida per la Generalitat de Catalunya. La política que la Generalitat impulsa des de fa anys és de facilitar i potenciar les relacions i la presència internacional directa de Catalunya en les plataformes internacionals. La idea força del govern català en aquest camp és que Catalunya ha de ser present en tots aquells llocs on no calgui la condició d'estat independent per a ser-hi. Aquesta política sistemàtica es pot apreciar tant en la projecció personal a l'exterior del president Pujol com en la presència internacional de la Generalitat, ja sigui en plataformes existents —com l'Assemblea de Regions d'Europa (ARE)—, ja sigui creant-ne de noves, com ara els "Quatre Motors d'Europa", organisme

que aplega els governs de Baden-Württemberg, Llombardia, Roine-Alps i Catalunya.

Dins aquesta estratègia d'internacionalització de Catalunya, les Organitzacions No Governamentals fan un paper que el govern català considera vital. A través del Comissionat de Relacions Exteriors, que comanda Joan Vallvé, la Generalitat de Catalunya destina cada any importants quantitats de diners a totes les ONG catalanes amb projectes de presència i cooperació internacional. Enguany la partida pressupostària és d'aproximadament uns 350 milions de pessetes.

Relacions Exteriors no és l'únic departament amb una política concreta en aquesta matèria. El mes de desembre de l'any passat la Secretaria General de Joventut, dependent del Departament de Presidència, va organitzar un seminari destinat a les entitats juvenils per a fer conèixer la política de suport de la Generalitat a les entitats que tenen o volen tenir presència internacional directa. Com a resultat d'aquesta política, enguany unes 25 entitats juvenils es beneficiaran de convenis especials d'ajut a la seva projecció internacional. En total, es repartiran uns 30 milions de pessetes.

Es tracta, segons Josep Coll, secretari general de Joventut, que "Catalunya tingui una presència directa al món sense passar per Madrid". Altres departaments han obert línies d'ajut en el mateix sentit.

Paradoxalment el camp en què la Generalitat ha actuat de forma menys decidida és el de l'esport, una eina simbòlica de gran valor en la projecció internacional d'un país. Aquesta tímidesa s'ha posat de manifest en la manca de suport al Comitè Olímpic de Catalunya, però també en l'absència total de línies d'ajut a les federacions catalanes perquè gestionessin el seu ingrés en les internacionals respectives. Pocs mesos abans dels Jocs va semblar que hi hauria un canvi d'orientació, quan el secretari general de l'Esport, Josep Lluís Vilaseca, va començar una ronda de reunions amb algunes federacions per animar-les a iniciar el procés de reconeixement internacional amb vista als Jocs Olímpics del 1996. Aquestes reunions van ser interrompu-

des quan se'n va filtrar l'existència als mitjans de comunicació, i no han estat represes.

Actualment, la federació que es troba més a prop del seu reconeixement internacional és la de Natació, que a final d'any formalitzarà la petició d'ingrés a la Internacional, segons que ha confirmat a EL TEMPS David Moner, el seu president. Si la Internacional aprova l'ingrés de la catalana, Catalunya participaria separatament d'Espanya en els Campionats d'Europa i del Món de Natació,

Enric Piquet, president de la UFEC, és contrari a modificar la Carta Olímpica. ARXU

significar la iniciativa de Samaranch. En aquest sentit, el que més preocuparia Pujol no seria el problema del COC –ja que mai no s'ha mostrat gaire disposat a donar-li suport–, sinó les conseqüències per al conjunt d'ONG catalanes d'una mesura com la que proposa Samaranch.

Els representants del COC van presentar al president de la Generalitat una demanda de suport formal que aquest va dir que contestaria en el termini d'una setmana. Pujol va comentar que abans de donar resposta "havia de fer una gestió", però no va concretar en què consistia. Fonts del COC han indicat a EL TEMPS que la cosa més lògica seria pensar que la gestió podria consistir en un encontre Pujol-Samaranch, que no s'hauria pogut dur a terme per la llarga estada de Samaranch als Estats Units, però que en el moment de tancar aquesta edició d'EL TEMPS ja podria haver tingut lloc.

Mentre espera una resposta del president Pujol, el COC prossegueix la seva activitat, encaminada a evitar que la modificació de la Carta Olímpica es faci efectiva. En la reunió del comitè executiu del COI, feta a la seu dels Jocs del 1996, Atlanta, el delegat per a les relacions internacionals del COC, Salvador Boluda, es va entrevistar amb diversos membres destacats

del màxim organisme olímpic. Segons fonts del COC, molts dels membres de l'executiva del COI desconeixien completament la iniciativa de Samaranch, cosa que –sempre segons aquestes mateixes fonts– confirmaria la tesi que es tracta d'una iniciativa personal del president del COI i no pas d'una demanda sorgida del moviment olímpic. Això és el que apunten també els cartells anònims que aquestes últimes setmanes apareixen en algunes parets de Barcelona, i que representen un atac directe contra la figura de Samaranch, tant en qualitat de màxim dirigent del COI com de president de la Caixa: "Samaranch, enemic de Catalunya. Ahir amb Franco, avui contra el COC. Aquest és l'home que presideix La Caixa". L'aparició d'aquests cartells ha coincidit amb una campanya de pintades a les oficines de La Caixa recordant el passat franquista del president de la primera entitat financera de Catalunya.

Eduard Voltas

Cartells com aquest han aparegut darrerament en algunes parets de Barcelona.

C. PUERTOLAS

però no en els Jocs Olímpics.

SENSE RESPOSTA DE PUJOL

Segons fonts del COC, en l'última reunió entre Pujol i el Comitè Olímpic de Catalunya, tinguda fa gairebé un mes, el president de la Generalitat va expressar la seva preocupació als presidents de federacions pel qüestionament de la política internacional de la Generalitat que pot